

תהלים

קיג

בו יסופר נפלאות מוציאת מצרים:

א הַלְלוּ־יְהוָה | הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ג מִמְזוֹרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאֵן מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: ד רָם עַל־כַּלְגוּיִם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 ה מִי כִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְגַבִּיהֵי לַשָּׁבֶת: ו הַמְשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: ז מְקִימֵי מַעְפָּר
 דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֶקְרַת הַפִּיֹת
 י אִם־הַבְּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּ־יְהוָה:

קיד.

בו מבואר מפני מה זכה יהודה למלכות:

א בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעֹז: ב הִיְתָה יְהוּדָה לְקַדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו:
 ג הַיָּם רָאָה וַיִּגַּם הַיַּרְדֵּן יִפְסַח לְאַחֹר: ד הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבַנְיָצָאן: ה מֵהַלְדָּ
 הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּפְסַח לְאַחֹר: ו הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבַנְיָצָאן: ז מִלְפָּנַי אֲדוֹן
 חוֹלֵי אָרֶץ מְלַפְּנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ט הַהֶפְכֵי הַצּוּר אֲגַם־מַיִם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנו־מַיִם:

ברכת האילנות:

היוצא בימי ניסן ורואה אילנות שמוציאין פרח צריך לברך: **בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא
 חָסַר בְּעוֹלָמוֹ כְּלוּם וּבָרָא בּוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאֵילָנוֹת טוֹבוֹת לִיהֵנוֹת בְּהֵם
 בְּנֵי אָדָם** ואינו מברך אלא בפעם ראשונה שרואה בכל שנה (סדר ברכת הנהנין פרק יג הלכה יד).

נקודות משיחות קודש – מזמור קיג מתוך "תהילות מנחם"

א – הללוי' הללו עבדי הוי'

"הלל" והודאה בכל רגע

א. ביום כ"ד בחודש אומרים את כל מזמורי "הלל" השלם, שאומרים בג' הרגלים פסח, שבועות, סוכות¹, ומוכן מזה (שכנוסף למעלה שיש באמירת תהלים בכלל, ובפרט כשהיא נאמרת בשמחה ובחיות, שהיא מעוררת את הקריאה הראשונה שנאמרה ע"י דוד המלך²), יש בזה הוראה מיוחדת השייכת ליום כ"ד בחודש.

והענין בזה, כל יהודי צריך להודות להקב"ה בכל רגע ורגע³, ולהגיד "הלל" השלם (באופן המותר⁴) בכל יום ויום מימות החול, על שמסרה לו השליחות הקדושה, לעשות לו ית' דירה⁵ בתחתונים⁶.

(1) ראה שו"ע אדה"ז סת"ח ס"ב.

(2) כפי שאומרים ביהי רצון שלאחרי סיום אחד מספרי תהלים "שתהא נחשבת לנו אמירת מזמורי תהלים אלו כאילו אמרם דוד מלך ישראל בעצמו".

(3) ע"ד מאחז"ל (ב"ר פי"ד, ט) "על כל נשימה ונשימה שאדם נושם צריך לקלס לבורא, מאי טעמא, כל הנשמה תהלל ייה (פירוש) כל הנשימה תהלל ייה".

(4) שהרי אמרו חז"ל (שבת קיח, ב) "כל הקורא הלל בכל יום הרי זה מחרף ומגדף".

(5) תנחומא נשא טו. תניא פל"ו.

(6) משיחה לנשי ובנות חב"ד, כ"ג אייר ה'תשמ"ב.